

Pesten vasárnap augusztus 28^{kán} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Két unoka-leány.

Chinai Román.

Ama chinai románnak kivonatját közöljük itt az olvasóval, mely néhány esztendő előtt a' tudós Remusat Ábelnek francia forditmánya szerint németül is megjelent. Remusat ur azt állítá előbeszédében, hogy semmiféle utazási leírás nem tudósíthat oly értelmesen valamely népnek szokásai 's gondolkozási módjáról, mint a' nemzet románjainak akármellyike. Ezen állítás bizonyításául szolgálhatnak az európai különféle nemzetek románjai, kivevén azokat, melyekben a' fő jelenetek külföldre helyeztetnek, vagy költeményök fő személye külföldi. A' jelen románnak kivonatja, ha bár nem lesz is az Európaiak mintájára öntve, minden esetre eredeti rajzolatot fog képzeni; 's ha nem kételkedünk is, hogy előadásunk sok olvasónkban china országnak bővebb ismeretére vágyat gerjeszt, de azért lakosainak rab formájú 's mesterkéltséggel természetével minket még se fog öszvebarátkoztatni.

* * *

A' nankingi Hiuan Thaihiuan Pe ur amaz időben, midőn Yinglung császár alatt Wangtschiu eunuch kormányozná a' birodalmat, igazságos nehezteléseinel fogva visszavoná magát az országos hivatalokból 's falusi jószágán lakott, míg a' császárt Thumu mellett a' Tatárok meggyőzvéen fogságba hurczolák magukkal. Távol léte alatt tehát a' császár öcsese vállalá-fel a' kormányt, 's Pe ur kötelességének tartá, hogy amannak első intésére a' fővárosba visszatérjen, hol a' pomparend fő mesteri hivatalát (Cerimonien-Meister), mint első rendű udvari tisztséget, fogadta-el. Pe ur oly szerencsétlen volt, hogy több feleségétől semmi gyermeket sem nyerhete. A' chinai vallás nem hiszi a' halhatlanság reményét; ezért az atyák annál inkább törekednek emléköket fijaik 's az ezek által számukra készített halotti szertartásokkal örökíteni. Ez okból igyekeznek mennél előbb leányaikat férjhez adni, vagy ha ezeknek is hijjával volná-

nak, valamelly ifiút fíjok gyanánt fogadni. — Végre P e urnak is már éltes korában egy leánya született, kit szembetünő szépsége miatt H o n g i u-nak neveze. Ezen név veres jaspist jelent, mert ez a' kő a' Chinaiaknál minden szép és gyönyörűnek példázatja, úgy hogy dámájjik, érzelmök legfelsőbb fokán, nem ilyen felkiáltással sutognak egymásnak: „ez gyönyörű, menyei férjfiú, csuda szépségű alak!” hanem így: „ez jaspisi férjfiú, jaspisi alak!” P e ur magát egészen feláldozá leánya nevelésére, annyira, hogy, midőn őt tizen hatodik évében Pekingbe vivé, már könyveket olvasni 's írni is tudna, sőt atyjával a' házi élet minden alkalmaira vers-csinálásban is vetélkednék.

Pekingbe érkezvén P e ur igen csinos készüllettel látá-el házát, és hivatalából üresen maradt sok szabad óráját borozásra és verselésre szentelé. A' mivelt Chinainak szerencséje virág és lombokkal ékesített szobában, kevés barátjaival nyájas elmésségű szóváltásban, versköltésben, és dióhéj nagyságú findsából melegített borivásban szokott állani. P e ur Pekingbe jötte után nem sokára társaságába hívá Gu sógorát, és S i e tanuló társát, 's velek éppen dicsőró verseszetet akara készíteni egy jó illatú Aster virágra, melly a' könyvtárszobát, hol akkor mulatoztak, ékesítő egyéb virágok közt találkozott; midőn egy másik tanuló társa Y a n g ur főügyelő (General Inspector) szaporitá a' társaságot. Y a n g ur gonosz akaratú, hiú, és ravasz udvarnok volt; erőszakkal tolongott a' három jó barát közé, kik éppen most készültek verscsinálásra, 's így tehát időöltésökben neki is részt kelle venni. P e ur, ki őt kelletlenül fogadá, rossz kedvű lett, a' mi köztte 's a' főügyelő közt elmés tanakodást támasztá, mellynél fogva a' jelen volt költőknek tréfásan kiszabott törvényök szerint ama büntetésbe esék, hogy olly nagy findsa bort, mellybe tiz dióhéj nagyságú férhetett, több izben igyek-ki, mitől végre úgy elnehezült feje, hogy minden további szertartás nélkül, mielőtt a' neki feladott verseket elkészítené, egy szobaernyő megett levő nyugágyra feküdt, hogy a' bor kipárlanék fejéből. Azonban az udvarló öreg szolgasietett a' szép H o n g i u-nak, ki atyja felől szünetlen szorgossággal gondoskodék, a' történt dolgot megjelenteni, valamint azt is, miként dicsekszik azzal ama gonosz Y a n g ur, hogy mihelyt P e ur felébredne, a' neki feladott versek el nem készítését újabb ivással fogja lakolni. A' szép H o n g i u féltvén atyja egészségét, meghagyá az öreg szolgának, hogy a' feladott költemény tárgyát lopja-el azon asztalról, hol az urak iddogálva verseltek. Ezt kezébe hozatván, a' felől azonnal hevenyében mesteri verseket készítte, 's megparancsolá a' szolgának, hogy a' költeményt atyjának felébredésekor mindjárt titkon adja által. A' leánynak elmés terve

jól sült-el; de a' fiatal szépnek remekén csudálkozó költők felvilágosítást kívántak, 's Hongiu, mint nemének csudája, magasztaltatott általok. Yang-nak egyetlen fija, húsz esztendő tanuló volt, ki utósó vizsgáltatását rosszul állá-ki, vagy a' mint gyakran történni szokott, csak atyja befolyásának köszönheté, hogy őt egészen cserben nem hagyták. Most már Yang ama gondolatra vetődött, hogy fiját a' nagy elméjű Hongiuval összepárosítsa. A' leányban egyesülve való-nak ugyan a' személy, méltóság, és gazdagság jelességei; de fija ügyetlen tuskó volt: pedig a' megvesztegethetlen emberséges Pe ur átaljában tudós vőre vágyakodott. — Tehát csak attól függött minden, hogy Pe ur a' fiatal Yang tudatlansága felől valamit meg ne tudjon, és így megesalattassék. Éppen az időben jöve Yanghoz egy csillagjós (Astrolog), kit egy tartománybeli kormányzó küldé hozzá. Mivel pedig Pe urnak ajánló leveleket is hozott magával, Yang ur használta az alkalmat, 's meghagyá a' jóslónak, hogy kémlelje-ki Pe urat, valljon nem fogadná-e el fijának házassági ajánlását. A' jósló csakugyan olly piperés dicséretet mondott a' fiatal Yang felől, hogy Pe ur az ajánlást érdemesnek tartaná megfontolására. Tanácskozik Gu barátjával, 's ez azonnal meghívja magához az öreg és fiatal Yangot ama czéllal, hogy a' fiút próbára vegye. Az öreg Yang sejdítvén Gu szándékát, úgy elkészíté fiját, kinek közép-szerű tehetségeit jól ismerte, hogy az öreg urak majd megcsalódtak rajta; mert egy elmés játékban atyja segítségével igen jól feltalálta magát. Ez a' játék, melyet miveltebb társasági köreinknek mi is ajálhatnánk, következőben áll. Feladatik t. i. egy szó (az említett chinai széplelkűeknél veres adatott-fel); ezt az egyik személy valamely elmés mondásba, észrevétel, szövényes hasonlítás (metaphora) vagy ellenvetésbe szövi egyszer, a' másik már kétszer, 's így tovább. — Azonban Gu ur a' házasulandóval beszédbe ereszkedik, 's a' közben olly verseket hoz elő, melyekben egy szó idéztetik, mit a' tudós és költő egészen más értelemben használ, mint a' közönséges életben vétetni szokott. Az ifjú uracs el nem találá ama szónak tudós értelmét; az által pedig elárulja tudatlanságát, a' csaláság kísül, és Yang ur kosarat kap. *(Folytatás köv.)*

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Rövid vázlat Ungh vármegyéről.

Montana est, sed enim ridenti fertilis arvo,
Fontibus irrigua, et florentibus optima pratis,
Lucis et sylvis pecori gratissima tellus —
Frumenti vinique ferax, et divite rure.
Collibus apricis, quos pampinus ornat et uva.

GLAZANUS.

Felső magyar ország Tisza melléki kerületének egyik megyéje Ungh, mely nevét az Ungh, ázsiai tatár ország De Kin *) vagy Niuche tartományának Tátra hegyéből eredő Kason nevű folyó viztől — 's a' mellette álló még IX. századbeli vártól nyerte, hol eleink a' történetírók bizonyítása szerint lakván, miután magyar honba átköltöztek, először az Unghnál lépven e' földre, a' hely fekvésének az elhagyottalejekbe tünt hasonlatossága, kedves Unghjokra **) visszaemlékezés, és a' Tátra hegyeknek vizsonti feltalálása tekintetéből kívánták szintén azon neveket ezen uj 's megüledő országba is magokkal általhozni. ***) Hoszszasága e' megyének 12—14, szélessége 4—6, kerülete pedig 59 □ mértföld. — Gallicziától a' körülete fél kört formáló Karpáth bércei választván-el éjszokról határozzák; délről Zemplén, Zabolch, és Beregh; keletről Beregh; nyugotról pedig Zemplén vármegyék. — Folyó vizei a' leirtt Ungh és Laborcza; ez utóbbi nevét az Almos Magyarjaitól elfogott 's ama viz partján felakasztott Laborezi nevű várparancsnoktól kapta, ki miután Ungh várát Álmos megtámadása ellen nem oltalmazhatá, alattomban megszökött, és Zemplén felé akart futni. ****) Né pessége 108,619. számot tesz, 's áll jobbadán Oroszokból, Magyarokból, Tótokból, 's mintegy 4030 Zsidóból, kik 5 mezővárosban, 205 helységben, 's 42 pusztán laknak. El van osztva négy járásra, u. m. unghvári, szerednyei, kaposi, és szobrániczira. Ezen kívül van a' bezei, verckhovinai, minai, és vinnai, más négy járás. Mostani főispánja Kis Szántói Lányi Imre ő méltósága, a' Tiszán tuli részek kerülete királyi táblájának elnöke, 's ő cs. kir. felségének arany kulcosos hive. — Ülését tartja Ungh várátt, első mezővárosában, mely a' munkácsi egyesült püspök, és unghvári kamarai tisztség igazgatóságának (Cam. Praefectura) kastéljaival, 's az elől nevezett várral, a' volt Jesuiták collegiumával, cath. templom 's egyesült székes egyház, görög óhitűek, helv. vallástételt követők templomaiknak diszes tornyaival, nyugotra hegyen álló 's U formára épített emeletes uj és régi vármegyé

*) Kin — sinai nyelven annyit tesz, mint arany; a' lakosok pedig aranyhegyek urainak neveztettek a' Chinaiaiktól; mivel országukban sok arany ásvány találtatott, mely a' vizek által ki is mosatott. Lásd Galetti „Georg Lexic. Buchancy Nro 1. 2. és Wagner norimb. „Reich des Orients“ munkáját.

**) Bél Mátyás is nem Unghvárról, hanem csak Arx Ungh — Ungh váráról emlékezik.

***) A' feljebbi *) alatt említett adatokon kívül Ferbiszt Ferdinand Jézus társ. szerz. ki 1682. az orosz kormány parancsolatjából Cámchi chinai fejedelem őrizete mellett e' tartományokat bejárta, hasonlót állít.

****) Lásd Budai Polgári Lexiconjának II. Kötet 504. lapját, és Közhasznú ismeretek tára XII. Köt. 205. lapját.

házaival, gymnasiummal, és az észak 's nyugot között emelkedő szőlő-hegyeken levő kalváriai kápolnával, 810 nagyobb kisebb 's átáljában zsinddal fedett házakkal, a' nevezett kamarai tisztségeknek, sós posta hivatalok rendes épületjeivel, kamarai vas raktárral, Zsidók templomával és zsinagógájával, még távol kellemes kilátással kecsegteti az utazót. — Itt építtete hajdan Homonnai Drugeth László, Nápolból eredt magyar híres nemzetségnek ivadéka kolostort 1384-ben a' Paulinusoknak élelmökre, szántóföldeket és szőlő hegyeket is ajándékozván. *) Később Miklós testvérének István fijától származott unokái János és Gáspár ugyan ezen kolostort egy Horgastó nevű halastóval gazdagíták 1505-ben II. Ulászló alatt. **) Ezen Jánosnak a' nádor Zápolya István leányától Margittól született fija Ferencz fő kamarás és Ung főispánja 1526. jelen volt a' mohácsi gyászos ütközetben; és testvére István, mint e' megye főispánja a' több Drugethek között 1540. meghalálózván e' kolostorba temetteték, István fiára szállván fényes méltósága Maximilián és Rudolf uralkodása alatt. — Keletre az Ungh partján emelkedett hegytetőn áll a' már említett régi vár, melynek jó karban tartására 's erősítésére időről időre sok költséget és nagy gondot fordított a' nevezett 's honunkban 400 évig virágzott Drugeth nemzetség, annyira, hogy Zsigmond erdélyi herczeg 1564. megszállván, siker nélkül volt kénytelen ostromával felhagyni, míg végre 1684. Tökölyi pártos hadával bevévén XVI év múlva I. József császár csakugyan hatalma alá hódítá. ***) Most a' benne levő épület lakást nyújt az egyesült püspökség kanonokainak. Benne van a' papnevelő intézet is. Alatta savanyú vizes fürdő 's derék fűrészmalom. — Nyugot és észak között szőlőhegyek; 's túl rajta erdővel fedett roppant bérczek a' Karpattal egyesülők. A' szőlők végzeténél, hol erdők kezdik borítani a' hegytetőt, hallám tanyázni a' remetét. A' remete név visszaigézé elmémbe a' letűnt hajdani buzgóság századait, 's készlete látni e' XIX. századnak ajtatos férjfiát. — Felkerestem őt, ****) 's ha jól emlékezem „Palma notitia Rerum Hungaricarum“ czimű munkának olvasásában elfoglaltan lelém, vastag vászon fehér ruhába öltözve, meztelen lábbal és nyakkal, fehér szőr süveggel kényelmesen heverészett nem legpuhább széna-ágyán; fejét egy szikla-darab-bal póczkolván-fel a' káptalan kolnájának tágas csarnoka alatt. — E' laktól mintegy 60 lépésre áll egy tiszta forrás, melynek szomj-oltó

*) Buday Polgári Lex. II. Kötet 211. lap.

**) Buday Polgári Lex. II. Kötet 212. lap.

***) Lásd Windisch Geographie des Königreichs Ungarn II. Theil 56.

****) A' remete egy nyugpénzt húzó, de magát, a' világ zajától félrevont kiérdemült közönséges tanító.

kristályvize deszkabódéval van körül kerítve; zsindeles fedelén Megváltónk szent jegye diszlik, 's ő ezt Szent István kutjának nevezi. — Közmondaként még kevés évvel is ez előtt feltalálható vala itt azon csudálatos kódarab, mellyen egy lópatkónak helye szeg 's egyéb jegyekkel, mintha azok lágy viaszba vagy agyagba lettek volna nyomva, természetes alakban volt látható. E' város lakóinak számát 6224 lélekre teszik. (*Végzet köv.*)

HAZAI HIRLELŐ.

Egés Szegeden. A' már előbbi tudósításomban közölt égési szerencsétlenségek által támadott köz rémülés a' folyó hónap 7-kén némileg enyészni kezdett, mivel e' napon semmi veszély sem rettentett. Azonban 8-kán reggeli 6 órakor ujlag felső városunkon a' kis Tisza partján egy olly háznál, mellynél egész éjjel nyolcz ór vigyázott, a' szin meggyújtatek, 's két negyed alatt a' legnagyobb törekvés és oltási ipar mellett nyolcz ház lett hamuvá. Délután két óra tájban pedig, midőn a' gonosz gyujtogatónak feltalálhatása végett a' tizedekre felosztott házak felmotozásukat másod izben folytattuk, ujlag a' felső városi részen a' görög nem egyesült szertartásúak egyháza mellett kirontott egyik padlásról az emésztő tüz, 's fél negyed alatt már négy háznak teteje lángolt. A' t. tanács a' köz rémülésnek kikerülése végett már most a' toronyórák verését és harangozásokat is eltiltá. 9-kén semmi tüz nem volt, mert a' veszélynek nevelésére elvetett ama két csóva előbb, mintsem fellobbanhatott, ámbátor már a' zsindeleteteket égette, eloltatott. — 10-kén dél előtt ismét két csóvát találtak, és valamint alakjuk, úgy a' használt szerek egyformasága bizonyosságnak volt, hogy ugyan azon egy gonosz kézből jöttek. Délutánunk azonban szerencsétlenebb lön, mert két órakor közel curialis épületünkhez egy derék zsindeles ház borult lángba. Ez uttal a' minden nemű segedelem által meggátoltatott a' tűznek tovább harapódzása. — 11-kén ismét egy csóvát találtunk. — 12. 13. 's 14-kén semmi veszély nem lévén szabadabban kezdénk lélekezni, 's vidámultak a' rémüléstől elfogott arczok. — 15-kén már vonultunk az Isten házába forró hálánkat ömlesztetni; őrünk azonban vigyáztak, 's még is kijátszá a' pokol fajtatja vigyázóink szemességüket. Ugyan is midőn látná, hogy a' városban kárhuzatos merészletét nem létesitheti, a' szállóknek került, a' nádkerítést meggyújtá, 's a' háza előtt örként üldögélt tulajdonos akkor vette azt észre, midőn a' szomszédoknak eget verő jajkiáltása őt üléséből felriasztja. Egy negyed óra alatt négy ház égett-el. — Tízszéri gyuladás által 141 ház égett-el, ide nem értjük az; ugyanazon egy udvarban volt külön tető-alatti épületeket, 's így a' károsodás kiszámíthatlan. Az utszák mindig töltve voltak örökkel; a' tanácsi megkéretésre a' helyben szállásoló katonai osztály által naponként kiszolgáltott kerülő örök egyre vigyáztak: még sem juthata kézre az istentelen gonosztevő.

MISKOLCZY ISTVÁN.

KÜLÖNFÉLE.

Egy nagy város lármája.

Zajos, de szép hangászat az, melly egy nagy város zsinongásából keletkezik; igaz, hogy e' hangászatot csak a' poetai kebel hallhatja és értheti! Ki

ezt hallani 's tudni akarja, ha valljon illy kebel az övé is, az álljon-fel valamely magas helyre, kölcsönözze fülét ama végetlen, tompa zsihajnak, mely alulról fel felé száll. De nem! nem is kell magasra szállnia; kised szobájában is megteheti e' tapasztalást, ha szíve édes gerjedelmekre nem érzéketlen.

Nyári alkonyat van 's a' nap áldozó félben; — és a' városi ember kényelmesen ledül pamlagára, 's figyelmez a' zsihangásra. Eleintén kábitó, 's érzékhá-
sító ez; de a' fül lassanként hozzá szokik, úgy hogy a' zsihaj lassanként kel-
lemes hangszattá olvadozik, mely őt halk szendergésbe ringatja. 'S ime! a'
zsihajhoz ezer boldog visszaemlékezések csatlódnak élete gyermek-éveiből, tele
édességgel és örömmel. És a' zsihaj mindinkább távolabb és távolabb vonul,
mint a' gyermek-kor évei; — a' nap lealkonyodott, 's ő is elszenderedik. De
most a' takaródó — ómagyarul czapistráng — hallatszik - fel hozzája,
kimérve és egyhangúlag, mint a' bölcsődal, melylyel őt dajkája álomba rin-
gatta, 's midőn ezen körülményre visszaemlékezik, egy pillanatra újra elszen-
deredik.

De ő közel lakik a' templomhoz; a' harang, hosszan harsogva őt ismét
felriasztja. Ekkor úgy tetszik neki, mintha a' gyermeki ahítat érzésével a' kis
lélekharangot hallaná csengeni, miképpen nyögdécselő hangjával az éjen keresz-
tül bimbिंगett, 's a' szomszédokat imádságra költé egy szegény haldoklónak
lelkéért. És a' harangocska egyre cseng, és városi emberünk érzi, mint lesz-
nek szemei egymás után nedvesek; mert éppen így csengettek édes anyja hal-
doklásakor is.

Végre elhangzik az éjjélnek tompa óraütése is, és a' városi ember, felkelve
pamlagáról, aludni megy. A' város zsihongása e' közben szünni kezd; a'
kocsizőrej mindig gyérből lesz; ezek alkalmasint játékszinben voltak, tánczte-
remből vagy esti mulatságból jönnek — 's keblében minden a' kocsiival együtt,
mely előzőrg, elrobog 's tova elhangzik, míg végre elnémul, 's a' társas öröm-
nek ezer féle képeit varázsolván magának elő, illy szelid emlékezetek közepette
a' város elalszik, 's ő is.

Reggel lesz; — a' város ébred, 's neki is ébrednie kell; a' hajnalébresztő
pacsirta itt — a' tejesasszony; majd több és több szavak elegyednek ezébe,
zajos és lármás lesz az utsza. A' városi ember kiugrik ágyából: egy csapat
katonaság elhagyja kászárnyáját; a' hangász-kar sippal dobbal biztatja a' ki-
mért lépésű sorokat — a' harcz képe előtte áll; egy győzedelmi hazatakaró-
dást képzel magának; minden ablak kinyílik, minden házküszőb résztrevőkkel
ellepve, úgy látszik, mintha az egész utszát csak egy lélek élesztené.

„Fel, fel!“ kiáltja magának a' városi, 's a' zajba elegyedik, a' napi zsi-
hongásban részt vesz — de nem sokára ismét az estét ohajtja vissza, hogy újra
csendes álomba ringattassa magát a' — városi zsihongástól!

Marquis Brunoy. Azon híresség, melyre Brunoy marquis a' parisi
„variétés“ színházban jutott, ösztönöz minket, hogy ezen olly nevezetes és kü-
lönös ember felől az időkor emlékezetét megkérdezzük. B a c h a u m o n t
gyakran beszél ezen eredeti emberről, 's felette éles kalandokat említ róla.
Ha Théaulon és Jaime uraknak hitelt adhatunk, úgy Brunoy marquis
nem volt őrült; minden bolondságai elmések voltak; a' delirium, melyben egész
életében lenni látszott, okas, logikai delirium volt. Bachaumont ellenben úgy
vélekedik, hogy Brunoy ur őrült volt, 's állításának bebizonyítására több pél-
dát hord fel. A' marquis természeténél fogva soha sem volt legjobb gazda;
csak néha reggel a' pompás vendégeskedések után, melyekben a' bor özönnel

folyt, jutott eszébe, hogy egyszer már tejfölt is kellene inni. Így történt egykor, hogy egy reggel, iszonyú kicsapongásai után, gyomra égetésének enyhítésére, lement a vár-udvarra tejfölt kérni. Senki sem volt jelen, mint a kocsis. — „Eredj, és hozz nekem tejfölt” — parancsolá a kocsisnak. — „Engedelmet marquis ur — lön a felelet — ez nem az én dolgom; kinekinek meg van a maga dolga.” — „Mi a te dolgod?” — „A lovakra gondot viselni, befogni, és nyergelni.” — „S kinek áll tehát kötelességében, hogy nekem egy csésze tejfölt hozzon?” — „Alkalmasint a leányzók kötelessége.” — mond a kocsis. — „Jól van; siess tehát, fogj be hat lovat, s az első leányt, kit előtalálsz, ültess kocsiba, hadd hozzon nekem tejfölt.” — Ezen jeles parzslónak falujában t. i. olly gondatlanság és henyeség uralkodott, hogy a parasztok nem szántottak, nem neveltek marhát, s egy pohár tejért negyed mért-földnyire kellett menni. — A kocsis valóban befogott, s ezentul a marquis szolgálói mindig hat lovas hintóban kocsiztak tejért. — Volt a marquisnak egy kádára is, kit igen kedvelt. A kádár éppen férjhez adta volt leányát, s a marquis neki menyasszonyi ajándékot kívánt adni. Beül tehát vele hintójába, s Parisba hajtát, hol az udvari aranyművesnél, Boehmernél kiszáll. — „Ékességeket ezen leánya számiára!” — mond ő; s Boehmer gyémántokat, rubinokat, opálokat és gyöngyöket rak ki. Jeanette irul-pirul, s nem akar választani. — „No, látom, te nem tudsz választani; vedd mind az ötöt, s ezzel vége!” Az öt ékesség csak 80,000 tallérba került!

ÉMLÉKMONDÁS.

Életünk.

— Valamint hamar virágim elmulnak,
Levelei egyszer ha földre lehullnak,
Benne is úgy múlt-el minden, úgy találom,
Mert az élet nem más, csak egy tündér álom.

GR. GYADÁNYI J. után K. H. K. J.

Hibáink nagy része gyarlóságunk adója: ellenben kétséget nem szenved, ön hibáink által van gyarlóságunknak olly nagy hatalma akaratunkon: magunk vagyunk többnyire okai, hogy okosságunk tudásunkra s ez tetteinkre vagy gyenge vagy elvétett hatással legyen.

B-i-s.

A tudomány úgy tiszteletes, ha az élet ösvényén szörvénnyel szolgálhat, különben több nála a tanulatlan józan ész.

FÁY után Barthi.

Nemes csirákból nemes gyümölcsöt nevelni nem nagy érdem.

KOTZEBUE után S. Karolina.

Hasonszórejtvény.

Igy nevez engem nyájas ajakal
Kisdedi szózat még hebegőn.
Boldog az érző jó atya ekkor
Látva szülöttjét nője ölen,
Melly enyelegve zsenge szavának
Hangjait ekkép mondja felém.
Igy nevezed még agg düledékit
Egy honi várnak, melyet a' kor
Szép Zala bérezen fenn hagyja állni
Mostani évig dult romain.
A' koszorút nyert nemzeti költő
Bájosan írta bús esetét.

CSERMÁK JÁNOS.

Előbbi rejtvény: hold.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacson alul a' Duna partján, 114. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.